



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Poggii Florentini Oratoris || Clarissimi, Ac Sedis Apo.||
Secretarii Opervm ||**

Poggio Bracciolini, Gian Francesco

Argentinae, 1513

VD16 ZV 12623

Cosmo de medicis congratulatoria sup[er] reuocato[r]em in pr[op]iam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14341

halorū vires & ad priorem gl'iam reuertant. Quāvis autē minime necessariū videatur hortari tuam excellentiam ad eum vitæ cursum/ad quē te video tuā sponte adeo accensum ut hortatore non egeas: tamē charitate patrię ac pacis cupiditate motus/te hortor / rogo:& per eam fidem quam mihi tua verba præstant obsecro atq; obtestor: ut pacis animum sumens / eam ciuitatem quæ tecum olim omnem inimicum animum deposuit: quæ tibi aliquando fauiri: quæ cum tibi sanctissimum sedus quondā fuit: quam nuncq; voluntarie tecum pugnare reperisti: ornata/auratam/atq; amplificatam tua indulgentia velis: ut eos qui fidem patrię seruant/speres tuis quoq; rebus futuros esse fideles: utq; illos qui nihil tuorum appetūt/ quin potius libertate salua præclarū te atq; amplissimū cupiūt: cōcupita pace/desiderata quiete/exoptato odo frui gaudeas. Quę cum egeris: acturū vero cōfido: eam quę p'daris principibus scimus famā & gloriā adipisceris / firmā quidem & nullis sæculis defuturā. Ego/tu modo voluntatē meam cōfirma/ tuorū operū & laudis preconem quendā me futurū profiteor. Et quāvis parū ingenio valeam/ minus v'olo quā tu: in doctioribus atq; eloquentioribus scribendi occasione præstabo. Vale Princeps inclyte. & me in tuorū numerū ascribe. In terra noua Die. xv. Decēbris.

Poggii florentinus Cosmo de Medicis S.D.P.

Quāuis suauissime Cosme/te olim patrijs pulsus laribus absens lris sum cōsolatus: nunc quoq; cum sis decreto publico reuocatus in patriam/ p'senti tibi gratulari p'senti hac ep'la institui: ut mœroris p'teriti/ quo & ipse particeps fuit/ memoriā p'sentis gaudij modesta cōsoleatur. Et quide; necessitas dum cogit: vt qd' sermone agi nequebat/ scribendi officio assequi conaret: nunc non sponte mea cum te alloq; liceat/ decreui litteris profequi hanc nostram gratulatōem. Cum enī colloctio ad patricos puenire soleat: citiq; verba p'teruolet audientū aures: visum est mihi res cōtius: ut ad alios quoq; qui nostris insulis licet epl'is delectant/ huius cōgratulationis officij pueniret. Verum exquirēti mihi atq; animo versanti quo maxime modo mihi satissacerem in hoc munere suscepto: dubitatio quedam suborta est: & cahaud quāq; parua: quę nam præcipue res esset in qua tibi potissimum gratularer. Nam cum multa tibi intelligam uno tempore restituta: & ea quidem egregia / ex quibus homines summa afficiunt animi voluptate: illa tamen conditione existunt: vt in casus & fortunę arbitrio ac ditione sita esse videant: nullaq; in his solida ac firma possit inesse gratulatio. Domus enī/opes/dignitates/amplitudo/honores/summus in ciuitate locus quibus plurimi iudicent: sintq; ampla & præclara/homini p'sentem rem publicam gubernanti: tamē ut ab alijs conferunt/ ita possunt etiā auferri: ut si quis ob eam causam letari velit: etiam meditari ipm debeat mœrorem quoq; eiusmodi rebus posse coniungi: neq; in ipis diuturnā/ sed temporaneā quam admodum fragilem debere addici gratulatōem. Itaq; cū in earum rerum cōmémoratione quas populus florentinus una tibi restituit / longa possem versari orationes: ne& in his varias congratulandi rationes exquirere: maius tamen est quidem & certius quod querimus/ ex quo veram gratulandi materiam arbitror esse elicendam. Id enim es profecto in hoc tuo reditu consecutus/ quod nullus eorum ciuū quos p'nfca ætas aut nostra tempora tulerunt/ quos quidem similis tempestas iactauerit/ unq; fuerit adeptus. Nam cui eorū quos legitis/ au diuinas/ vidimus gloriari licet: se tanto omnīū ordinū consensu/ tanto ciuū plausu/ tanta singulorum leticia/ tanto cōmuni gaudio restituti. Nihil unq; ciuitas egit libentius: nullus unq; tam diligens cōmodi sui conferuator fuit/ q; tui reditus procurator. Nullus in sua dignitate retinenda studiosior fuit/ q; in tua restituenda. Vna mens atq; opinio erat omnīū ciuū: non tam tuam/ sed propriā cuiusq; in medio versari: proq; retinenda etiā aias ponēdas esse existimabāt. Lege siue grecos/ siue romanos libros: neminē sane repies (uno dūtaxat excepto M. T. Cicerōe) qui sit tibi hac lau-

Cōgratulationia super reuocatoe; in patriam.

Cosmi letā restitutio.

Cicero resti- de compandis: ut tibi soli post multa saecula glorari licitū sit/ id quod Cicero non potest
 tutus. re solitum ferant: te Florētia: urbis humeris in p̄nam reportatū. Ea quidem sua
 sponte te accessit: ea ad te reuocandū omnes suas vires effudit: ea declarauit se sal-
 uam sine te esse non posse: cum maluerit cum suo discrimine tere dīte / q̄ diuinus
 ferre desiderū tui. Hanc ergo ad reuocandū te cōmunem oēm affectionē / hanc ci-
 uium erga te beniuolentiā / hunc plebis cōsensum / hoc ardens studiū populū / hanc
 publicam tuā videndī cupiditatem: oibus honoribus / triumphis / imperijs cetero-
 preferendā. Id ēm viri etiam persape flagitiosi assequuntur illa bonis artibus cō-
 parant. Multi e nostris ciuibus & recenti & superiorū memoria exacti quondam
 patria exiterē: quis simili gloria est reuersus: quis nō aut priusq̄ rediit diem su-
 um obiit: aut non rediit post tempus p̄scriptum: vel summis p̄bibus & studio suo
 rum / vel nulla maiori populū admiratione. Tu vnus cum vera de te loquor / &
 fratrem quoq; tuum Laurentiū p̄stantissimū virū appello / tu in quā unū post
 hoīm memoriā nouo more / inulitato exemplo / vix anno exacto / cum decenij-
 exiliū esset p̄finitū / reuocanti patrie es redditus: exoptatibus ciuibus / nullata-
 dedita opera es restitutus. Ceteros s̄nilem casum perpeffos / multorum peccos
 atq; intercessionē fociis patrijs reddiderūt. Te unum nullius precibus / sua sponte /
 nil tale cogitantē ad se conuocandū ciuitas reuocauit. Reliqui etiam si ciuitas resti-
 tuta est: dignitate tñ atq; auctoritate p̄stina caruerūt: tua vero dignitas atq; au-
 ctoritas amplior est effecta. Alijs tempus statutū expectandi n̄ cessit: leges im-
 posterunt: tibi ante tempus ut adesses res publica impauit. Reliquorū absentiam
 tui it equo animo ciuitas: tui absentis virtutē summo studio cōcupiuit: & ad te re-
 gendū publicam mentem curāq; cōuertit. Itaq; cum hi essent in sup̄mo magistru-
 tu quibus tua salus chara esset / rei vero p̄charissima: se ceteris bene de re p̄sua-
 tientibus duces ac signiferos ad publicam causam p̄buerunt. Quo facto omnes
 qui existimabant tuam salutē cum cōmuni salute cōiunctam: sumptis amīs tam-
 tandem susceperūt senatus nostri auctoritatem: effeceruntq; ut saluis rebus (q̄
 etiam videbat rei publicē utilitate tuto posse decerni) restituereris. Itaq; in dicitur
 Describit q̄- populū concione / quanta alacritate Dii boni / quanta exultatione / quanto gaudio /
 litatem res- quanto studio etiam infirmorū cōcurus est ad palaciū factus oīm aratum / ordu-
 stitutiōnis, num / nationū. Nemo non solū ciuem se / sed ne hoīem quidem arbitrabat / qui nō
 huic causē inter esset: qui nō manu / voce / vultus deniq; ac gestus significatione sa-
 ueret. Existimabāt omnes non de tua / sed de publica salute agi: non de priuata uni-
 us domo / sed de cōmuni oīm causa certari. Cogitabantq; id quod certissimū erat
 turū: si tu vnus cum fratre amantissimo in hanc urbem redisses: duas res optimas
 ac salutare nobiscū / pacem vicq; atq; ocium redituras. Peregrini porro quid senti-
 rent de tuis cōmodis significabant: cum inermes inter armatos gratulabundū viderent
 farent: diemq; illum natalem huic urbi dicerēt illuxisse. Re creata videbat vnus
 sa ciuitas & sibi ip̄i restituta: cum viri crearent qui summū rerum arbitriū obtine-
 rent. Id ēm sperabat per eos futurū / quod ample post te vidimus consecutū. Nam
 cum hi primū cōuenere: nihil sibi antiquius duxerunt / q̄ ut satiffacerent hoīm ex-
 pectationi & desiderio: etq; in illam urbem reducerent q̄ primū / quā tu semp̄ tua
 quillam / pacatāq; voluisses. Non solū aut reuocauit / qd̄ ip̄m excellens & p̄clarum
 fuit: sed etiam accū. nulationē reddiderūt auctem / amplitudinē / dignitatem. Gloriā
 abatur vir p̄stantissimus M. Cicero se Italiē humeris in urbem reportatū: at idem
 Apelles. auctem senatoriā / dignitatem cōsulare: & quem admodū Apellem p̄xillit. Vt
 nerē imp̄fecta: sic amicos suos elaborasse circa salutem capitis / reliquū vero coc-
 pus rude atq; imp̄fectum reliquisse. At vero redditus tuus omnia tibi p̄soluit: accū-
 mulatione: ampliatq; vitē anterioris ornāmēta: neq; hac ambitu imperata / aut

diffiditate potentū / sed ultro cōsensū oīm in te delata tanq̄ in eum in quo ciuita-
tis vires nisi posse arbitrarē. Magna est hęc laus / summa gloria / præclarum ins-
dicium virtutis ac fidei excellens dignitas atq; omniū ceterarū p̄clarissima. Illa em̄
constans & vera dignitas / quæ ab uniuersis ultro offeri meritis & virtuti. Hoc est
unum in quo maxime sit tibi meo iudicio gratulandū / & tui redditus cupiditas ; quod tibi
tua excellētī dignitate & virtute testimonium / & tui redditus cupiditas ; quod tibi
quodāmodo fuisse optandū videtur: pelli e patria / ut tanto honore desideratus
atq; expeditus reuetereris: totq; iudicia publica tui redditus extarēt / quorū a dhuc ne
mihi meminimus cōtigisse. Nam pro te restituendo sumus magistratus in unam
sententiam cōuenit: pro te ciuitas arma sumpsit: pro te pplūs vocatus est ad con-
cionem & venit: pro te factum est plebiscitū illud de summo imperio creando: qđ
nō nisi in maximis ac difficilibus rebus tempibus fieri cōsuevit. Illa vero letanda ac
serme gestiens multitudo plebis quantā leticiam / quantā mentis iocunditatē pre-
selebat: tum demū rem p̄ saluā fore / tum se liberos esse / tum fortunis suis uti-
tum pace atq; otio frui iudicabat posse / cum unus earum quesitor atq; auctor re-
uerentes. Itaq; tanta acclamatione decretū illud patrū cōprobauerūt / quantā nulla
alia in lege publica hoies meminissent. Et licet pars cōcionis vocem legem ferens
tis exaudire non posset; neq; quid ab eo recitare intelligere; quia tamen sciebant
tua gratia aduocata esse concionem / acclamabant ac plaudēbant: non nisi rite ac
ordine fieri arbitrabātes qđ ad rōnem tue incolumitatis p̄tineret. Quobrem cum
magna debeamus amicis / plura parentibus / maxima patrie / omnia Deo immortalī /
cuius nutu & grā fuit singula: eximia quędam atq; exquisita debes populo Flo-
rentino: cuius singularis erga te affectio atq; amor omnia quæ chara nobis esse fos-
lent / tibi una hora summa cum laude & cōmendatione restituit. Præclarū est reddi-
re in priam p̄darius cum honore, locundū est reddi suis: iocundius cum amplius
dine & dignitate. Charū est diligi a ciuibus: charius expecti atq; euocari. Præstans
postulanā a magistratū p̄stantius a pplō uniuerso. Hęc nota continent omī ex parte
cōsummatam laudem: hęc sunt exp̄ssa vestigia p̄fectę dignitatis: hęc digna ytu-
tis tue testimonia: quę a deo ampla sunt / ut ne quēdā homini putem phas esse plu-
ra optare / qđ quæ tute ip̄e tibi tuis operibus / tuis in rem p̄ meritis / in singulos bene-
ficijs compasit. Fruere hoc tuo immortalī munere quod tibi nulla vis externa eripis
et nullus fortunę impetus quassabit: nulla tempe obliterabunt. Et si unq; virtus
tibi chara fuit nunc effice ut videat charissima: cū intelligas illam parere tam ubere
res fructus / tam iocundos: quos si quando casus aliquis opp̄ssit / tamē emergāt alis
quando necesse est atq; in lucem prodeant. Quæ si defint cetera: & in ip̄a virtute satis
premijs esse sapientes volunt: & a Deo eternam illi mercedem certissimā oīm illi cō-
tinuam. Vale diu. & me ut facis ama.

Poggius Carolo suo Aretino S.D.P.

Gratam dolorem suscepi / prout equum erat mi Carole / ex obitu p̄stantissimi
viri Nycholai nostri cōmunis doctorū omniū virorū parentis: quem si phas esset
optare / oportuerat pro cōmuni utilitate fieri immortalē. Effudi mltas lacrymas
tanq; in patris funere ad primū nunciū mortis sue: quas auxit etiam eplā Nycholai
hui / qui mihi illum diem suum obisse significauit. Vellem affuisse in eius fanere:
nam ei p̄stitissem omnia pietatis officia quæ a gratis filijs patribus tibi solēt. Quē
em p̄rem habui cui plus debuim qđ Nycholao: Hic mihi parens ab adolefcens
tibi hic postmodū amicus: hic studiorū meorū a diutor atq; hortator fuit: hic consis-
tio / scribis / opibus semp me ut filiū & amicum fouit atq; adiunxit. Hic me ad virtutē
tem / hic ad s̄rarum doctrinam / hic ad bonarū artium studia semp incita uit: deniq;
nihil erga me omisit eorū quę vel ab indulgentissimis parentibus filijs tribui solēt.
Quæ si ius humanitatis ferret / dicerem me plus Nycholao quodāmodo debere / qđ

Quę quibz
debeamus

Condolet
morti Nycholai nico
li.